

Fläms: kung

En sägen som till en del
varit verklighet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De äldre personer har för mig berättats,
om en man som farit som sjörövare i början
av 1800-talet. Vi kunna kalla mannen F., vilken
efter att i flera år farit omkring på haven, och
kapat mötande handelsfartyg, samt gjort djärva
strandkugg, ^{snärta} övergiva detta snygga handverk. Under
tiden hade F. samlat sig en stor förmögenhet. varpå
han köpte sig ett lantgods i N. socken, och lade
där till sin död. Bland andra historier som
berättats om honom, således om, att han en gång
pid ett strandkugg, rövade 3 st. jungfrur med
dessa landgods han på en pde ä för att soälta
ihjäl. Några år efteråt då F. en tidlig morgon
äkte landvägen till staden N. skulle han
hört en syn, beträende i; att dessa tre jungfrur
pisade sig för honom. Detta inverkade så
mycket, att efter den stunden äkte F. aldrig
ensam.

Vid gamla hög ålder soled F. på sitt lantgods
och begravdes i kyrkogården vid N. kyrka. I
nämnda kyrka finnes ännu i dag en minnes
stavla upprätt med diverse anteckningar om
hans levande.

Som något egendomligt kan nämnas, att

i hans gravplats aldrig något velat växa, trots
att omlytle av jord, och sädd av frö förlagits.
Detta säkare är ingen sägen, utan verkligt. Ty jag
har själv för omkr. 35 år sedan sett det samma.

Stu är hans gravkulle jämnad med marken,
och hans forna brädor borttörndade, men hans
landsgads finnes ännu kvar efter att ha bytt
ägare flera gånger.